

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 67/18
V Luxemburgu 17. mája 2018

Rozsudok vo veci C-147/16
Karel de Grote – Hogeschool VZW/Susan Romy Jozef Kuijpers

Smernica Únie o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa môže uplatniť na vzdelávacie zariadenie

Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex officio nekalú povahu zmluvných podmienok uvedených v zmluvách medzi vzdelávacími zariadeniami a študentmi, na ktoré sa vzťahuje smernica

Pani Susan Kuijpersová bola počas akademických rokov 2012/2013 a 2013/2014 študentkou vzdelávacieho zariadenia v Belgicku (Karel de Grote – Hogeschool). Nebola schopná splatiť v jednej splátke svoj dlh v celkovej výške 1 546 eur, ktorý jej vznikol z titulu študijných poplatkov a nákladov na študijný pobyt. Preto so vzdelávacím zariadením písomne uzavrela zmluvu o splatení tohto dlhu podľa bezúročného splátkového kalendára. Podľa tejto zmluvy jej „oddelenie pomoci študentom“ vzdelávacieho zariadenia poskytlo sumu, ktorú potrebovala na splatenie svojho dlhu, za čo mala ona tomuto oddeleniu počas siedmich mesiacov splácať mesačné splátky vo výške 200 eur. Zostatok dlhu (146 eur) mal byť zaplatený 25. septembra 2014. Okrem toho zmluva stanovovala úroky vo výške 10 % ročne v prípade celkového alebo čiastočného nesplatenia sumy pôžičky (bez nutnosti upomienky), ako aj náhradu na pokrytie nákladov spojených s vymáhaním (stanovenú vo výške 10 % zo zostatku dlhu, najmenej však 100 eur). Pani Kuijpersová aj napriek upomienke, ktorá jej bola doručená, dlžné sumy nezaplatila.

V roku 2015 podalo vzdelávacie zariadenie žalobu proti pani Kuijpersovej na Vrederegrecht te Antwerpen (zmierovací súd Antverpy, Belgicko), ktorou sa domáhalo zaplatenia dlžnej istiny vo výške 1 546 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 10 % od 25. februára 2014 (teda 269,81 eura), ako aj náhrady na pokrytie nákladov vo výške 154,60 eura. Pani Kuijpersová sa pojednávania osobne nezúčastnila a nebola ani zastúpená.

V tejto súvislosti sa belgický súd rozhodol obrátiť na Súdny dvor. V prvom rade sa pýtal, či môže v rámci konania o rozsudku pre zmeškanie *ex officio* preskúmať, či zmluva spadá do pôsobnosti smernice Únie o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách¹. Ďalej si kládol otázku, či sa vzdelávacie zariadenie, ktoré je financované v prevažnej miere z verejných prostriedkov, má považovať v zmysle smernice za „predajcu alebo dodávateľa“ v situácii, keď sa so študentom dohodne na splátkovom kalendári.

Súdny dvor vo svojom dnešnom rozsudku najprv pripomenul svoju judikatúru, podľa ktorej je **vnútroštátny súd povinný ex officio posúdiť nekalú povahu zmluvnej podmienky**. Táto povinnosť so sebou prináša pre vnútroštátny súd aj povinnosť preskúmať, či zmluva obsahujúca zmluvnú podmienku patrí alebo nepatrí do pôsobnosti smernice Únie.

Pokiaľ ide ďalej o pojem „predajca alebo dodávateľ“, Súdny dvor zdôrazňuje, že úmyslom normotvorcu Únie bolo zaviesť široké poňatie tohto pojmu. Ide totiž o funkčný pojem vyžadujúci si posúdenie, či zmluvný vzťah patrí do rámca takých činností, ktoré osoba vykonáva ako obchod, podnikanie alebo povolanie.

Súdny dvor tiež uvádza, že v tomto prípade podľa všetkého nejde priamo o vzdelávaciu činnosť dotknutého zariadenia. Naopak, ide tu o takú činnosť tohto zariadenia, ktorá má doplnkovú

¹ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

a vedľajšiu povahu k jeho vzdelávacím činnostiam, spočívajúcu v poskytnutí možnosti bezúročných splátok súm, ktoré mu dlhuje jeho študentka, a to na zmluvnom základe. Takéto plnenie pritom svojou povahou vychádza z hľadania vzájomnej dohody o podmienkach splatenia existujúceho dlhu, a vo svojej podstate predstavuje zmluvu o úvere. Preto sa Súdny dvor domnieva, s výhradou overenia skutočností, ktoré má v tomto ohľade vykonať vnútroštátny súd, že **vzdelávacie zariadenie pri poskytovaní plnenia doplnkovej a vedľajšej povahy k jeho vzdelávacím činnostiam koná ako „predajca alebo dodávateľ“ v zmysle smernice.**

Súdny dvor v tejto súvislosti zdôrazňuje, že tento výklad potvrdzuje aj ochranný cieľ, ktorý sleduje smernica. V rámci zmluvy totiž v zásade existuje nerovnosť medzi vzdelávacím zariadením a študentkou, daná asymetriou informácií a odborných znalostí na strane týchto zmluvných strán.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499